

Plaent, divertit!!

Anar per l'esquerra fins xapar la segona expansió i passar a la placa. Molt bonic!!!

Tècnic i mantingut, roca de primera!!!!

SERRAT D'EN MUNTANER
Abierto hasta el atardecer (6a, 95m)
Primera:
I.Notivoli, J.Ch.Peña, F. i J. Escolfet (2004)
Material:
10 cintes exprés

El vessant oest del Serrat d'en Muntaner no té un aspecte gaire engrescador, no obstant la majoria de vies que hi trobem bé valen una visita, gràcies sobretot, al bon rocam i el savoir faire dels seus aperturistes que han sabut aprofitar al màxim les possibilitats que ofereix la paret. *Abierto hasta el atardecer*, posseix dos tirades prou recomanables, la primera que demana finura i col·locació i la segona amb un bonic desplom on la intuïció serà fonamental per treure'n l'entrellat. La via és molt ràpida i fàcil de combinar amb les rutes veïnes.

- Via: Abierto hasta el atardecer
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: 6a (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts i algun clau
- Material: 10 cintes exprés
- Orientació: Oest
- Valoració: ***

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparquem a la banda esquerra. Just davant nostre puja un camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que som a l'alçada del Serrat d'en Muntaner. Trobarem un nou corriol que surt a mà esquerra que ens menarà fins al peu del Serrat. Resseguiu el Serrat i l'Agulla del Frare de Baix fins que canviem de vessant. Seguim fins al peu de via.

L1(V+)

Iniciem la via pujant a un ressalt que ens deixa directament davant un bonic mur. L'escalada és fina, de presa petita i bona col·locació, esdevenint un tram elegant i engrescador. Un cop superada aquesta secció, molt ben assegurada, el terreny tomba fins arribar a una petita panxa que es supera fàcilment i ens situa a una mena de llom que es va ajaiant fins la reunió. 35 metres.

L2(6a)

Sortim de la reunió en diagonal cap a la dreta, seguint una fissura desdibuixada que ens situa sota un petit desplom. Per superar-lo haurem d'anar cap a l'esquerra fins atènyer uns bons forats a la placa de sobre que ens permetran superar-nos i situar-nos en aquesta. Un cop allí, l'escalada esdevé divertida, vertical i amb roca de la bona de la cara sud. A mida que anem guanyant metres la dificultat va minvant fins arribar a la reunió. 40 metres.

L3(IV)

Aquesta darrera tirada és perfectament prescindible. Iniciem el llarg per terreny rampós fins situar-nos davant una placa fàcil que en quatre moviments ens deixa a la darrera reunió. 20 metres.

Descens:

Rapelant per la mateixa via o bé arribant al cim del Serrat d'en Muntaner i des d'allí anant a buscar la instal·lació de "[Los lunes al sol](#)" (vessant oest) o del "[Petit Guifré](#)" (vessant est).

El que més m'ha agradat:

- Molt bona roca, excepte algun punt sobretot als trams fàcils.
- Tot i ser curta l'escalada hi és variada i divertida.
- Ràpida ideal per combinar amb alguna via veïna.

El que no m'ha agradat tant:

- Darrer llarg prescindible.